

straffen, ligesom de har i forhold til den del, der vedrører afsoningen i fængsel. Det synes jeg er den mest fair måde, hvis det endelig er det, man går ind for. Men jeg kunne jo spørge fru Colette L. Brix: Hvor stor en del af de her folk betaler overhovedet?

Kl. 20:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Colette L. Brix for en kort bemærkning.

Kl. 20:47

Colette L. Brix (DF):

Det spørgsmål må vi jo stille ministeren, for jeg har ikke undersøgt, hvor mange der betaler.

Det, jeg er gået i gang med, er det forslag, der har ligget på mit bord, for at se, hvad vi har med at gøre. Det, vi har med at gøre, er, om de kriminelle skal slippe for at betale den del, de selv er skyld i, de kommer til at skyldes samfundet. Det var det, det drejede sig om, da jeg tog fat på det her forslag. Anderledes er den sag ikke.

Der er det bare, vi i Dansk Folkeparti siger, at vi ikke vil være med til at cancle den gæld, de har; de skal betale den. De har forvoldt noget mod samfundet, mod et offer, og så skal de også betale den gæld. Det manglede bare.

Kl. 20:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:47

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg synes, at vi skal gøre alt for at skabe et trygt og sikkert samfund for danske borgere. Hvis man vil det, kræver det, at man også sørger for, at tidligere kriminelle kommer ud af kriminalitet. Det er den første og mest basale forudsætning for, at vi kan få sørget for, at vi ikke får vaneforbrydere, der igen og igen generer ganske almindelige borgere.

Det, som SF jo så rigtigt påpeger i den her sag, er, at vi kan risikere at sætte nogle mennesker i en gældsfælde. Det er såmænd ikke, fordi jeg nødvendigvis har ondt af de mennesker, men det leder dem ud i en situation, hvor de kan blive fastholdt i et kriminelt mønster. Det har jeg utrolig svært ved at se kan være i samfundets interesse og i borgernes interesse. Det handler ikke om, at det er synd for nogen. Det handler om, at vi skal skabe et trygt samfund og ikke et samfund, der bygger på falske tryghedsfølelser, som er det, Dansk Folkeparti er rundrejst i.

Kl. 20:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger til ordføreren. Tak til ordføreren.

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Karina Lorentzen.

Kl. 20:48

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karina Lorentzen (SF):

Jeg tror, at vi alle sammen er ved at være godt møre i dag, så derfor har jeg også undladt at forfølge nogle af de indlæg, der har været, lidt mere. Jeg synes, at det er meget rigtigt og meget vigtigt, at vi nu får mulighed for at bearbejde det her i udvalget, og det kan da godt være, at der er nogle juridiske krøller og spidsfindigheder, som SF har overset i den her sag, og det vil vi selvfølgelig gerne have afklaret. Jeg har noteret mig argumenterne for og imod, og jeg glæder mig meget til at høre mere om, hvad det er for et udvalgsarbejde, ministeren er i gang med.

Der er blevet talt lidt om gældssanering i dag, og det er altså ikke en mulighed for alle, der befinder sig i den her situation, fordi man, for at få gældssanering, altså skal have en gæld af en vis størrelse, og for 400 sagers vedkommende drejer det sig om en gæld på mellem 50.000 kr. og 100.000 kr., hvoraf nogle i hvert fald ikke vil kunne opfylde betingelserne for at blive gældssaneret.

Man kunne fristes til at sige, at når man nu er blevet kendt skyldig, så er det rimeligt, at man selv dækker omkostningerne, men resocialisering kan blive hindret, hvis man efter endt afsoning skal udsluses til det almindelige liv og måske netop står med en gæld af en uoverstigelig beløbsstørrelse. Tit er der også anden gæld fra f.eks. indskud, man ikke fik betalt tilbage, diverse ubetalte regninger og børnebidrag, som man skal slås med. Det betyder altså, at der er nogle, der helt fra starten opgiver at være på arbejdsmarkedet og i stedet ender på offentlig bistand, og man kan måske påstå, at det også er en forøget udgift for samfundet, og at det er ikke særlig hensigtsmæssigt.

SF vil rigtig gerne have, at Folketinget pålægger regeringen at skabe mulighed for ved hver eneste løsladelse at vurdere, i henhold til den løsladtes reelle betalingssevne og økonomiske forhold i øvrigt, om der skal ske en hel eller delvis eftergivelse af sagsomkostningerne, og om det er rimeligt at anvende de almindelige regler for afdragsordninger, lønindeholdelse og henstand. Som det er i dag, kan inddrivelsesmynd-